

Om konspirasjoner.

Konspirasjon betyr en sammensvergelse eller et komplott. I praksis betyr det at noen gir dobbel informasjon for å vilde: Informasjonen fra konspiratører gir et skinn av åpenhet, men hvor den egentlige hensikten er å kamuflere og skjule de egentlige hensikter (motiver) og handlinger.

Grunnen til dette er at konspirasjoner er et maktmiddel som brukes for sikre egen makt, unngå motstand eller forvirre på andre måter, altså slik at de som konspirerer lettere skal få viljen sin gjennom. Konspirasjoner er et av de viktigste maktmidlene makthavere har benyttet gjennom hele vår kjente historie.

Konspirasjonen viser seg som historisk fenomen på nøyaktig det samme tidspunkt som løgnen oppstår, altså når klassesamfunnet oppstår. Da oppstår behovet for et privatliv, dvs. et liv som er skjult for fellesskapet. Da oppstår altså det indianerne kalte å snakke med dobbel tunge (for mange av dem et nytt og utenkelig fenomen). Dette er blitt foredlet særlig innen diplomatiet hvor forstillelsens kunst og dette å si noe på en måte som var tvetydig, hadde en meget høy status. Denne doble etiketten (smilende løgn og forfinelse i formen, men med en jernhanske i bakhånd) er beskrevet mye i litteraturen.

Denne private sfæren i videste forstand er altså en forutsetning for konspirasjonene. Det sier seg egentlig sjøl, for hemmelighold må være privat. Hemmelighold i et offentlig rom er en selvmotsigelse. Privatisering og konspirasjoner er derfor to ledsagende fenomener.

I vår tid henger konspirasjoner og medier meget nøye sammen. Konspirasjonene har naturligvis ikke den klassiske formen av komplott, eller kupp, slik mange forestiller seg, men formen av en systematisk fordreining av informasjonsstrømmen på tusen ulike måter. I vår tid dreier konspirasjonene seg som alltid om makt, men de nye mediene har skapt andre betingelser og dermed nye former. En trenger ikke lenger direkte lyge til befolkningen, men fortie, fremstille, vektlegge, formidle osv begivenheter og hensikter på en slik måte at det som egentlig skjer ikke komme frem.

Konspirasjoner er naturligvis antidemokratisk i sitt vesen, og skal en være konsekvent er dermed også privatisering det, i og med at det er forutsetningen for konspirasjoner. For i det hele tatt å kunne snakke om demokrati, er tilgang på korrekt informasjon en avgjørende forutsetning for valg og beslutninger. Når velgere skal ta stilling til samfunnsmessige problemstillinger er altså korrekt informasjon en forutsetning. Informasjonskontrollen er dermed avgjørende for demokratiske beslutninger.

Dette er et problem fordi informasjonsflyten ikke bare har mottagere, men også avsendere og formidles for det meste ikke direkte, men via medier. Hvis mediene på noen måte er avhengige av avsenderne, slik at de kan påvirke informasjonen, både form og innhold, vil forutsetningen for demokratiske prosesser og beslutninger svekkes tilsvarende. Dette kan motvirkes ved at mediene representerer ulike interessegrupper i samfunnet og også på andre måter, men hovedproblemet er der. De som har stor økonomisk makt vil i stor grad få uforholdmessig stor innflytelse på informasjonsstrømmen både direkte gjennom eierskap, men kanskje like mye

indirekte gjennom bekjenskaper, samt andre påvirkningsmuligheter gjennom sin økonomiske innflytelse.

I vår del av verden er de dominerende mediene i dag i økende grad privateide og dermed antidemokratiske fordi, de ikke kontrolleres ikke gjennom valg, men privat ved eierskap. Likevel gir de befolkningen et inntrykk, altså et skinn av uavhengighet på ulike vis, noe som er en forutsetning for å ha troverdighet. Troverdighet er en forutsetning for at folk skal forholde seg til den informasjonen som gies, for at de skal tro på det som formidles.

Min påstand er at informasjonen i økende grad blir påvirket, og dermed fordreiet, i takt med den økende privatiseringen av mediene. Dette henger sammen med konsentrasjonen av økonomisk makt og har sin naturlige og objektive forklaring her. Det betyr at konspirasjoner i økende grad vil forekomme fordi korrektiv til den privatkontrollerte informasjonen svekkes tilsvarende. Dette åpner opp for konspirasjoner, både i omfang og i dybde.

Mange mennesker opplever at det som formidles ikke alltid er korrekt, men velger å overse det, fordi de forestiller seg at hovedstrømmen informasjon tross alt stemmer med virkeligheten, slik de opplever den. I et land som Norge er dette mulig fordi flertallet opplever at hverdagen blir langsomt bedre, selv om et økende antall også her faller utenfor fellesskapet.

Problemet oppstår når brede folkegrupper opplever at informasjonen ikke formidler noe om deres virkelighet eller problemer, og at de som er valgt for å ivareta deres interesser helt åpenbart i praksis tjener andre formål. Altså: at det oppstår en uoverensstemmelse mellom ord og handling og at denne vedvarer og fordyper seg, slik vi ser for eksempel i dagens Hellas. Her vil politikerne under press fra den økonomiske makten velte byrdene av en feilslått økonomisk politikk over på en befolkning som ikke har ansvar for den, for å redde nettopp de som har ansvaret for krisen (banker osv.).

I kjølvannet av en slik utvikling vil et økende antall stille spørsmål om hvem en skal ha tillit til og om for eksempel mediene har bidratt til konspirativ virksomhet på ulikt vis, for eksempel ved å unnlate å formidle viktig informasjon, ved at representanter for maktens meninger har fått alt for stort rom osv. Kort sagt: Mediene har vært et redskap i hendene på bestemte interesser, mer enn et demokratisk korrektiv og slik ukritisk formidlet et budskap som i sitt vesen var konspirativt.

Noen ord om konspirasjonsteorier.

I kjølvannet av konspirasjoner oppstår konspirasjonsteorier. Viktigst: konspirasjonsteoriene er konspirasjonenes ektefødte barn. Skal en forstå konspirasjonsteoriene (virkningen) må en undersøke konspirasjonene (årsaken).

Konspirasjonsteoriene oppstår fordi det alltid er noen som av ulike grunner forstår et det som formidles ikke er korrekt og som lurer på den egentlig grunnen til det som skjer. Av mangel på informasjon blir slike teorier lett spekulative og ofte tvilsomme. Noen blir svært fantasirike og lite troverdige av den grunn.

De som konspirerer benytter seg nettopp av dette fenomenet ved at de mest spekulative teoriene om det som skjer formidles og latterliggjøres. Dermed får begrepet konspirasjonsteori en negativ ladning og stenger for kritisk tenkning når det brukes. Når noen sier “Konspirasjonsteori” i en debatt, er i praksis debatten over fordi en dermed sier at motparten ikke er seriøs.

Problemet er naturligvis at den som sier dette heller ikke kjenner virkeligheten og dermed heller ikke kan vite hva som egentlig skjer, men opphøyer seg over motparten ved hjelp av begrepet “konspirasjonsteori”. Særlig effektivt er dette når vedkommende som sier dette utstyres med troverdighet (kjendis), status (titler) og talegaver, mens motparten er uten disse attributtene.

Under svineinfluensaepidemien kunne en konstatere dette flere ganger under debatter f.eks på TV hvor representanter uten helsefaglig status, men som var var kritiske til vaksinasjonsprogrammet, ble brukt som motdebattanter til helsemyndigheter.

Denne saken er nå lagt død (av hvem?) til tross for at dette var en helsepolitisk skandale. I etterkant må vi konstatere at WHO ble brukt som et salgsorgan for et legemiddelfirmas private økonomiske interesser, altså for salg av en vaksine som ikke var utprøvet og som det ser ut til kan ha utilsiktede bivirkninger (narkolepsi) for enkelte. Vaksinen ble brukt på en stor del av befolkningen mot en sesonginfluensa som var mild og ufarlig, men utstyrt med et ekkelt navn (svineinfluensa). Den kostet befolkningen hundrevis av millioner kroner.

Men da det hele stod på ble konspirasjonsteori et nyttig begrep for å stanse kritiske innvendinger, selv om det var nettopp konspirasjoner det hele sannsynligvis dreide seg om (en økonomisk konspirasjon). Og på nytt må en spørre hvordan noen kunne påstå at det ikke var konspirasjon, til tross for at det er den mest sannsynlig forklaringen.

Konspirasjoner i vår tid.

Vi lever fortsatt i et kapitalistisk klassesamfunn og som vi har sagt før er konspirasjoner en del av systemets maktmidler. I vår tid brukes media effektivt for å skjule dette.

Dreyfuss-saken i Frankrike er en konspirasjons-sak som ble avslørt. Riksdagsbrannen i Tyskland er en lignende sak. Tonkinbuktepisoden (som ga USA påskudd til en massiv bombing av Nord-Vietnam) er en lignende sak, men da den ble avslørt som en fabrikkert løgn fra USAs myndigheter, var skaden forlengst skjedd. Deler av Nord-Vietnam var flatbombet, flere millioner mennesker drept og USA hadde tapt krigen. Invasjonen av Irak er en lignende løgnhistorie hvor en i etterkant ikke fant masseutryddelsesvåpen, men likevel ble værende i landet. Den sannsynlige årsaken til krigen er behovet for kontroll over oljefeltene i Irak. I denne sammenheng må en spørre hvorfor det ikke var en kritisk røst på Stortinget eller i de ledende media da dette skjedde? Det sier litt om vilkårene for kritisk tenkning og medias makt.

Er Kennedy-drapet i Dallas en fortsatt skjult konspirasjon? Svært mange amerikanere tror det fortsatt, altså at Lee Harvey Oswald ble brukt som syndebukk slik Marinus van der Lubbe ble det av nazistene under Riksdagsbrannen i Berlin i 1933. Mange

tenker seg at formålet med drapet på Kennedy var å fjerne en brysom president som nølte med å utvide krigen i Indo-Kina, som ville få bedre kontroll med FBI og CIA, osv. Formålet med riksdagsbrannen var å skaffe seg uinnskrenket makt i Tyskland bl.a. gjennom å få påskudd til å forby kommunistpartiet.

Er flytreffene av World Trade Senter en konspirasjon? Jeg mener at mye tyder på det. Hvem som står bak og hvordan det er gjennomført vet jeg ikke noe om, men det er for mange ubesvarte spørsmål og usannsynligheter her til at den offisielle historien er troverdig. Jeg skal nevne noen få:

1. Hvordan kan to tårn falle like fort som ved fritt fall gjennom de bærende konstruksjoner og helt symmetrisk. Det betyr i praksis at alle de bærende søylene måtte gitt etter nøyaktig samtidig og hele veien ned og uten motstand under fallet.
2. Hvordan kan to fly forsvinne uten rester? (Flyet som traff Pentagon og det som falt ned i Shanksville i Pennsylvania).
3. Hvordan kan et tårn (høyblokk) på 49 etasjer som ikke er truffet av et fly falle sammen etter en brann? Ikke nok med det, men det falt helt symmetrisk og like fort som ved fritt fall?

Det er mange andre ubesvarte spørsmål her, men jeg velger å problematisere disse tre som jeg mener viser at den offisielle historien ikke er troverdig.

Det som er åpenbart er at noen tjente stort økonomisk og politisk på denne hendelsen, slik tilfellet var etter Riksdagsbrannen, Kennedydrapet og Tonkinbukst-episoden. Det er påfallende at våre medier ikke stiller slike spørsmål i ettertid og heller ikke problematiserer det. Tvert imot forbigås denne typen problemstillinger i taushet, og når det ikke nytter latterliggjøres det med begrepet "konspirasjonsteorier".

Ingen ønsker å spolere sine karriere som journalist, ingen ønske å bli fremstilt som en tulling. Men jeg vil minne om H.C. Andersens eventyr om "Keiserens nye klær". Der ble det samme knepet benyttet. Det ble proklamert at klærne ble usynlige for "alle dem som ikke dugde til embedet sitt, eller var utillatelig dumme."

Det fungerte godt. Keiseren spradet naken rundt i gatene og alle så at han hadde klær på helt til en unge utbrøt at han ikke hadde det.